

Oponentský posudek na bakalářskou práci

Kondicionál v rumunštině ve světle paralelního korpusu

Mihaela Tanase

Předložená bakalářská práce se zabývá srovnáním kondicionálu v rumunštině a češtině s využitím paralelního korpusu InterCorp. Text je členěn logicky a rozsah teorie - praxe je téměř v rovnováze. Na počátku teoretické části autorka vyslovuje tři hypotézy:

1. v obou zkoumaných jazycích je kondicionál hojně využíván a vykazuje značné podobnosti, a to jednak v počtu forem k jeho vyjádření (dvě) a také ve způsobu analytického tvoření
2. oba jazyky mají kondicionál přítomný i minulý. V rumunštině je oproti češtině více využíván kondicionál minulý
3. ve srovnání s češtinou rumunština vykazuje více slovesných způsobů, tudíž českému kondicionálu budou odpovídat i jiné slovesné způsoby.

V teoretické části nás studentka seznamuje s pojmem “paralelní korpus”, základním popisem rumunštiny a češtiny, kategorií sloves v obou jazycích a kondicionálem jako takovým, a to jak v češtině, tak i v rumunštině. Na konci této části následuje syntéza kondicionálu v obou jazycích.

Část praktická se celkem podrobně věnuje popisu paralelních korpusů InterCorp, core analýze, postupu zpracování dat z hlediska kvantitativního i kvalitativního. Následuje zpracování výsledků a zhodnocení závěrů. Z nichž vyplývá, že ze tří předložených hypotéz se naplnily pouze dvě:

1. kondicionál je dle předpokladu využíván v obou jazycích a vykazuje morfologické podobnosti.
2. v rumunštině se však minulý kondicionál vyskytl daleko hojněji, než tomu bylo u češtiny.

Třetí hypotéza o tom, že kondicionálu budou v rumunštině odpovídat i jiné slovesné způsoby, postrádá definitivní závěr kvůli komplikacím “představeným výše” = tím autorka myslí omezenou délku, rozsah a cíl této práce, a hlavně fakt, že kvalitativní analýza narušuje celistvost kvantitativní analýzy. Jednu z příčin, kterou autorka práce uvádí, je skutečnost, že rumunský korpus není anotován pomocí tagů, což značně komplikuje zadávání parametrů a omezuje se pouze na morfologickou rovinu.

Na úvod mého hodnocení bych chtěla uvést, že předložená práce jednoznačně předčí kvality bakalářského vysokoškolského stupně. Text je na velmi vysoké úrovni, jak po jazykové, tak i po stylistické stránce. Celkové akademické psaní má důslednou strukturu, které se autorka systematicky drží. Všechny kroky má velmi dobře popsány a není tu “hluchých” a prázdných míst, kde by nebylo jasné, odkud argument vznikl a kudy se bude ubírat. Grafická podoba práce jen podtrhuje jasnost myšlení. Zmiňuji to zejména proto, že v posledních letech jsou podobné studentské texty bohužel raritou, natož pak ty s lingvistickou tematikou, kterých je ostatně jen hrstka.

Velmi oceňuji autorčino analytické myšlení, zejména když v teoretické části popisuje typologickou odlišnost rumunštiny a češtiny a její vliv a provázanost na tvoření slovesných časů, posléze způsobů.

Ráda bych rovněž vyzdvihla velmi podrobnou práci a dobrou orientaci v paralelních korpusech, které dle mého soudu, jsou nezbytnou součástí podobně laděných kontrastivně - lingvistických studií. Uvádění příkladů je v práci samozřejmostí.

Jediná má výtku co do metodologie je, zda na začátku práce bylo skutečně nezbytné vyslovit rovnou tři hypotézy. Autorka opakovaně zmiňuje, že s ohledem na charakter práce (bakalářská!) má omezený prostor některou z nich prokázat. Moje otázka do diskuze tedy zní: nebylo by bývalo lepší mít hypotézu pouze jednu a věnovat více úsilí právě prokazování či vyvrácení této jediné?

Nicméně, jak jsem zmínila již výše, tato BP vykazuje nesčetné kvality, tudíž ji v závislosti na průběhu obhajoby předběžně hodnotím známkou výborně.

